

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci exekúcie oprávneného **Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice II**, so sídlom v Košiciach, Staničné námestie č. 9, proti povinnému **S. P. M. K., a.s.**, so sídlom v K., **pre vymoženie 1 015,27 EUR (30 586,-- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. Er 5922/2000, o dovolaní súdneho exekútora Ing. Mgr. K. M., so sídlom Exekútorského úradu v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 22. decembra 2006 sp.zn. 1 CoE 53/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 30. júna 2005 č.k. Er 5922/2000-24 zastavil exekúciu, lebo povinný subjekt zanikol (§ 57 ods. 1 písm.g/ Exekučného poriadku). Zároveň rozhodol, že súdnemu exekútorovi nepriznáva náhradu trov exekúcie. Rozhodnutie v tejto časti odôvodnil tým, že oprávnený ani pri náležitej opatrnosti nemohol predvídať dôvod zastavenia exekúcie. Neboli tak splnené podmienky uvedené v § 203 Exekučného poriadku pre zaviazanie oprávneného nahradiť trovy exekúcie.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 22. decembra 2006 sp.zn. 1 CoE 53/2006 na odvolanie súdneho exekútora uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil oprávnenému zaplatiť exekútorovi Ing. Bc. K. M. trovy exekúcie v sume 1 084,-- Sk do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že pri zastavení exekúcie z dôvodu, že povinný subjekt zanikol, má

súdny exekútor nárok na trovy exekúcie. Tieto trovy je povinný znášať pri analogickom použití ustanovenia § 203 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený. Pri vyčíslení trov vychádzal z podania súdneho exekútora zo 4.8.2004.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie súdny exekútor. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že krajský súd pri určení rozsahu exekučných trov nepostupoval správne, keď nezohľadnil dodatočnú opravu vyčíslenia trov. Trovy vyčísлил v rozpore s ustanovením § 14 ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 Zb., podľa ktorého odmena patrí súdnemu exekútorovi za každú aj začatú hodinu exekučnej činnosti. Odvolací súd dospel aj k nesprávnemu záveru, keď krátil odmenu z dôvodu, že časť uplatnených trov nepovažoval za účelne vynaložené náklady. Dovolanie teda odôvodnil tým, že rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Oprávnený a povinný sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania.

V posudzovanej veci je nepochybné, že súdny exekútor napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení súdny exekútor v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora smerovalo proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré týmto opravným prostriedkom nemožno napadnúť. Dovolanie preto podľa § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože oprávnenému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová